

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2530/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Марија Чакаревић, адвокат из ... , против тужене ББ из ... , чији је пуномоћник Младен Влашић, адвокат из ... , ради измене одлуке о вршењу родитељског права и издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж2 20/23 од 14.05.2024. године, исправљеног решењем од 04.10.2024. године, у седници одржаној дана 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж2 20/23 од 14.05.2024. године, исправљеног решењем од 04.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж2 20/23 од 14.05.2024. године, исправљеног решењем од 04.10.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву П2 229/2022 од 19.09.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиоца против тужене ради измене одлуке о вршењу родитељског права и издржавању. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж2 20/23 од 14.05.2024. године, исправљеним решењем од 04.10.2024. године, ставом првим изреке, преиначено је решење Основног суда у Краљеву П2 229/2022 од 19.09.2023. године, у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 138.378,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 49.500,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Ревизијом тужиоца се, с позивом на погрешну примену материјалног права, оспорава правноснажно решење којим је одлучено о трошковима парничног поступка. По оцени Врховног суда, одлука о трошковима поступка као споредном потраживању, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана, нити је питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе. Против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија тужиоца је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима парничног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**